

suficients pera lograr son refredament, y en cambi les termals pujan directament y emergeixen tot seguit sense donar temps á dit refredament. Consti donchs, que al regar les hortes de Vall ab l'aigua que'ns ocupa, suministrém á la terra l'element Calor.

La electricisació de nostres aigües termals, es altre dels principis que assenyalem com á fertilisadors de les verdures de les hortes de Vall, y aquesta electricisació no 'ns havém d'eforsar en probar, puig ja está admesa fa temps, y tant es així, que 'l ja mentat Dr. Sastre diu lo següent: «Que circulan per les entranyes de la terra grans corrents, ja terme-eléctriques, ja electre-magnéticas, y que'ls líquits acuosos en general, però més particularment les disolucions salines, son després de certs metalls, els millors conductors eléctrichs, son descobriments proclamats com cánons dogmátichs per casi tots els físichs y sancionats per la experiència.»

«Que la elevació de temperatura de les aigües termals deu fer creixer notablement son poder conductor y per lo tant deu fer mes rápida y segura la propagació de la electricitat telúrica per les moléculas de la massa acuosas fins á la surtida del manantial es la conclusió qu'es dedueix dels terminants experiments de Becquerel y de altres sábis moderns.»

«Que basta el contacte de un líquit fret ab un líquit calent ó la desigual distribució del calor en una llarga columna d'aigua pera descompondre sa electricitat natural y pera produir, si hi ha conductors, una corrent eléctrica contínua, es un fet tant cert y tant positiu, que sobre aquest principi fonamental estriba la idea y construcció de les piles terme-eléctriques.»

«Donchs d'aquí es dedueix com á consecuencia llegalítima, que les aigües minerals naturals que pugen de una considerable fondaria, deuen sortir mes ó menos electricisades segons la suma de les forces electre-motrius desenrotllades en el circuit que travessen, segons el variable grau de conductibilitat ó de resistencia de les capes y formacions geològiques properes, y segons la naturalesa de les sals y dels demes compostos químichs que contingui en disolució l'aigua mineral.»

Respecte á la composició química de nostre aigua termal, pochs treballs s'han fet d'investigació si 's considera la molta importancia que tenen en el camp de la medicina, importancia que ve reconeguda ja de temps molt llunyans segons se despren dels restos de piscines romanes y diferentes lápides que s'han trobat fent excavacions, dedicades á Apolo, Minerva, á la Salut y á Isis, divinitats que eren objecte d'adoració en aquells temps. Fora dels análisis practicats per lo Dr. D. Ignaci Graells, y mes tart ó sigui en l'any 1881 per D. Martí Castells, y els Drs. Domenech y Codina Länglin, res més s'ha fet á pesar de lo molt que la química analítica ha progressat en els 25 anys últims. Del efectuat per el Dr. Graells y que per la época en que fou fet demostra molt entusiasme y saber, no podém